

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobců: **a) LEVAPO UB, spol. s r.o.**
 sídlem Podhájí 106, Uherský Brod

b) Development Trade s.r.o.
 sídlem Melantrichova 17, Praha

oba zastoupeni Mgr. Michalem Varmužou, advokátem
sídlím Kozinova 2, Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Zlínský kraj**
 sídlem Zarámí 4463, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 20.1.2020, č.j. 91476-6/2019-640000-61,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ředitel žalovaného zamítl podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), námitky žalobce a) a žalobce b) proti uloženému opatření o zadržení věci, kterým byl dne 16.12.2019 v provozovně žalobce a) „Hostinec u Králíků“ na adrese Vlčnov 167, zadržen 1 kus technického herního zařízení „Pegasus“ pro důvodné podezření, že v souvislosti s jeho používáním dochází k porušování zákona o hazardních hrách.
2. Ředitel žalovaného v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že na základě skutečností zjištěných v průběhu kontrolních úkonů v provozovně žalobce a) pojali kontrolující důvodné podezření, že žalobce a) provozuje hazardní hru bez povolení, neboť vědomostní hra byla založena na náhodném principu a naplňovala tak znaky podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Kontrolující proto přistoupili k zadržení technického zařízení; o zadržení věci sepsali úřední záznam, jehož stejnopis byl doručen žalobci a), který měl zařízení u sebe. Ředitel žalovaného dospěl k závěru, že s ohledem na to, že k technickému zařízení nebylo předloženo žádné povolení k provozování hazardní hry, byl pro naplnění pojmu provozování hazardní hry rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku (§ 5 zákona o hazardních hrách). S ohledem na kontrolní zjištění ředitel žalovaného uzavřel, že v době realizace opatření o zadržení věci bylo dáno důvodné podezření, že je to právě žalobce a), kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry, tedy že tuto hazardní hru nelegálně provozuje. Pracovníci celního úřadu podle ředitele žalovaného postupovali zcela v souladu s § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. K realizaci opatření o zadržení věci není třeba postavit najisto, že určitá osoba skutečně nelegálně provozuje hazardní hru, neboť k tomu stačí pouhé důvodné podezření, které je v tomto případě dáno. To, zda dozorovaná osoba skutečně nelegálně provozovala prostřednictvím zadrženého technického zařízení hazardní hru bez povolení, bude posuzováno až v navazujícím správním řízení. Prvek náhody je podle ředitele žalovaného obsažen v tom, že výše „výhry“, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně vygenerovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn stanovených na základě náhody.

II. Obsah žaloby

3. Ve včas podané žalobě žalobci namítali, že žalobce a) byl žalovaným v úředním záznamu o zadržení a odnětí věci označen jako kontrolovaná osoba, u níž má žalovaný podezření, že údajně provozuje hazardní hru bez povolení. Žalobce a) má za to, že osobou kontrolovanou být nemá. Žalobce b) je osobou, která má od žalobce a) pronajatý prostor pro provozování technických zařízení se soutěží Pegasus, a je subjektem, který tuto soutěž provozuje. Obsluhu zařízení si zajišťuje žalobce b) osobami v pracovně-právním poměru na základě dohod o provedení práce.
4. Žalobci mají za to, že rozhodnutí ředitele žalovaného o zamítnutí námitek je nezákonné. Podle žalobců je soutěž Pegasus koncepčně zcela novou soutěží, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže a nelze ji podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť absentuje prvek náhody nebo neznámé skutečnosti, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře; chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách.
5. Ze strany žalovaného podle žalobců nedošlo ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu je nesprávný. Celní úřad podle žalobců neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry.
6. Žalobci mají za to, že zdůvodnění náhody v soutěži v napadeném rozhodnutí je zcela nepravdivé, neodpovídá skutečnému stavu věci, tento závěr je v rozporu s charakteristikou soutěže. V protokolu o kontrole Celního úřadu Zlínského kraje č.j. 15951-11/2019-640000-61, kterým navrhuje žalobci dokazovat, je mimo jiné uvedeno, že hráč má před zahájením hry i kdykoliv v jejím průběhu možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix (hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane – buď Tetrix odměna, nebo Pegasus banka a její výše). Celní úřad uvedl, že soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru, nebo nikoliv. Celní úřad tak na jedné straně uvádí, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, na to, jaké hodnoty a v jaké výši může v jednotlivých kolech získat, a na druhé straně v závěrečném hodnocení nesmyslně uvede, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v čemž spočívá náhoda v soutěži. Podle názoru žalobců si žalovaný své závěry o přítomnosti náhody v soutěži sám popřel skutkovými zjištěními, které zjistil v průběhu kontroly. Totéž vyplývá podle žalobců i z protokolu o kontrole Celního úřadu pro Karlovarský kraj č.j. 27509-12/2019-540000-61. Žalovaný tedy nemohl mít důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení se soutěží Pegasus zadržet.
7. Podle názoru žalobců jsou pro posouzení soutěže Pegasus podstatná pravidla soutěže, jejichž obsah pracovníci žalovaného zřejmě nečetli a rovnou odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni.

8. Žalobci zdůrazňují, že na rozdíl od jiných soutěží, u kterých se má jednat o nelegální hazard, u soutěže Pegasus existuje možnost náhledu na celý průběh hry v dovednostní části hry Tetrix, jak vyplývá i z obsahu protokolu o kontrole. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. O výši celkové odměny si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik soutěžící získá, ale je to soutěžící, kdo si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru. Výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech. V soutěži nefunguje žádný generátor náhody. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto žalovaný evidentně nezjistil, resp. to zapomněl uvést v kontrolních zjištěních. Soutěžícímu je současně předem známo, ve kterých kolech získá přímou Tetrix odměnu a v jaké výši, včetně toho, jaké se mu zobrazí symboly na válcích. Pro soutěžícího tedy není získání přímé Tetrix odměny připsané do kreditu žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře. Z uvedeného je podle názoru žalobců zřejmé, že závěry celního úřadu o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jakou získá Tetrix odměnu, jsou zcela liché. Žalobci navrhuji dokazovat rozhodnutím Celního úřadu pro Plzeňský kraj č.j. 100767-12/2019-600000-12 a protokolem o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina č.j. 110924-10/2019-630000-61.
9. Soutěžícímu je rovněž předem známo, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole a soutěžící tedy ví dopředu např. 20 kol v každé Vizualizaci, jaké bude postavení symbolů, a toto pro něj není neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře. Soutěžící ví předem, jakou částku přesně získá v přímých Tetrix odměnách a jaký bude přesně stav jeho Kreditu po těchto např. 20 kolech, a jakou bude mít částku v Pegasus bance – vědomostní části soutěže, a kolik tedy může celkem ve hře získat do Kreditu podle toho, jak bude úspěšný ve vědomostní soutěži. Soutěžící tedy ví předem celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik může ve hře vyhrát (podle úspěchu v Pegasus bance na úrovni 1 – 5), jediné, co nezná, jsou logicky otázky v Pegasus bance, jaké bude muset zodpovědět. Podle žalobců je tedy zřejmé, že v průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách.
10. Žalobci namítali, že na rozdíl od „kvízomatů“, jimiž se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.10.2018, sp.zn. 1 As 136/2018, nemá u soutěže Pegasus soutěžící náhled pouze na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válcích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku

vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, když uspěje i ve vědomostní části hry.

11. Podle žalobců je nepodstatné, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, neboť soutěžící ví předem, ve kterých kolech tuto přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou postavené symboly na válkách. Stejně tak je podle názoru žalobců nesmyslný závěr, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto pro něj bude získání přímých Tetrix odměn neznámou skutečností nebo náhodou, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit, ale o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce. Žalobci odkazují na pravidla hry přiložená k žalobě, principy soutěže Pegasus a znalecký posudek, který si žalobce b) nechal zpracovat ve zkušebním znaleckém ústavu Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině, dle jehož závěrů je u soutěže náhoda nebo neznámá skutečnost vyloučena.
12. Žalobci namítali, že zadržením zařízení se soutěží Pegasus žalovaný zasáhl nezákonným způsobem do podnikání žalobce b), který nepotřebuje k provozu soutěže žádné povolení k provozu hazardní hry, neboť se o hazardní hru evidentně nejedná, jelikož není z pohledu soutěžícího přítomna ani částečně náhoda nebo předem neznámá okolnost rozhodující o výhře či prohře.
13. Ze shora uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud rozhodnutí ředitele žalovaného zrušil a aby žalovaný zadržené zařízení vrátil do provozovny žalobce a). Na svém procesním postoji setrvali po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, navrhuje ji zamítnout jako nedůvodnou a na svém procesním postoji setrval během celého řízení.
15. Žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že právní posouzení prvku náhody včetně dokazování je až předmětem přestupkového řízení, žalobní námitky týkající se těchto otázek nemohou být řešeny v tomto soudním řízení. Žalobci budou mít možnost tyto námitky uplatnit ve správním přestupkovém řízení, popř. v žalobě proti rozhodnutí celního úřadu o přestupku. K zadržení věci postačuje „pouhé“ důvodné podezření, které v tomto případě bylo podle žalovaného založeno. Žalovaný netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobci uváděným způsobem, žalobci však těmito principům přiřkládají odlišný právní význam, zatímco žalovaný má za to, že na jejich základě bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardních her, kterým je nutno se zabývat v dalším řízení.

IV. Posouzení věci

16. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
17. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a shledal, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
18. Zdejší soud o žalobě rozhodoval přednostně v souladu s § 56 odst. 1 s.ř.s., neboť pro takový postup s ohledem na charakter věci a na to, že jiné žaloby žalobce b) ve skutkově i právně obdobných věcech jsou již rozhodovány, shledal dostatečně závažné důvody. Současně stav vyřizování věci podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.
19. Podle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona.
20. Podle § 121 odst. 3 tohoto zákona proti uložení opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Ředitel celního úřadu o těchto námitkách rozhodne bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné.
21. Pokud žalobci namítají, že žalovaný pochybil, jestliže označil jako osobu kontrolovanou žalobce a), nelze s ním souhlasit. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v žalobcem zmiňovaném rozsudku ve věci sp.zn. 1As 347/2019 „z ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách je zjevné rozlišení dozorované osoby a osoby, která měla u sebe věc, v souvislosti s jejímž užíváním docházelo k porušování tohoto zákona. Postavení těchto osob se odlišuje v tom, že osobě, která měla věc u sebe, se předává kopie záznamu o zadržení, resp. odnětí věci, zatímco dozorované osobě se záznam doručuje ve stejnopise. Z toho je patrné jednak to, že se vždy nemusí jednat o stejnou osobu, a jednak to, že dozorovaná osoba nemusí být přítomna výkonu dozoru ve fázi zadržení, resp. odnětí věci. Obě tyto osoby jsou povinny zadrženou věc dozorujícímu orgánu vydat, přičemž teprve při odmítnutí vydání vzniká oprávnění věc odejmout. Jen dozorovaná osoba je však povinna hradit náklady skladování zadržené věci a jen dozorovaná osoba má právo podat námitky proti uloženému opatření o zadržení věci“. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uzavřel, že pokud žalobce b) tvrdí, že pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost užíval zadržené věci právě tím způsobem, který by bylo možné za provozování označit, je osobou „dozorovanou (kontrolovanou)“, zatímco osoba, která má věc u sebe, je osobou „povinnou“.

22. V daném případě však byl ředitelem žalovaného žalobce a) označen jako „kontrolovaná osoba“ a žalobce b) jako „dozorovaná osoba“. Je tedy zřejmé, že ředitel žalovaného označil žalobce a) jako osobu kontrolovanou (nikoli dozorovanou), tj. fakticky osobu, která měla věc v době kontroly u sebe (osobu povinnou). Jako osobu dozorovanou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách pak jednoznačně v záhlaví označil žalobce b). Zároveň i v odůvodnění srozumitelně vysvětlil, proč za daného stavu žalobce a) považuje za osobu kontrolovanou, a vyjádřil se i k postavení žalobce b) jako osoby dozorované. V rozhodnutí také rozhodl i o námitkách žalobce b). Nelze tedy souhlasit se žalobci, že by tento postup ředitele žalovaného byl nezákonný a že ředitel žalovaného o námitkách žalobce b) nerozhodl.
23. Dále je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době prováděné kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry, zatímco otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.
24. Jak vyplývá z důvodové zprávy k citovanému ustanovení, institut zadržení věci, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, má představovat neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, podle níž není třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, která měla věc v době zadržení u sebe.
25. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování k tomu, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na technickém zařízení je hazardní hrou. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tím by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
26. Pokud jde o ověření principu hry provozované prostřednictvím zadrženého zařízení Pegasus, tak ze spisového materiálu vyplývá, že základní principy hry byly popsány v protokolu o kontrole; z něho mimo jiné plyne, že v průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty „Pegasus banka“, která je vždy 200 % sázky, nebo hodnoty „Tetrix odměna“, jejíž výše je proměnná. Kdykoli v průběhu hry může hráč ze hry odejít a přesunout se do Pegasus banku, což je znalostní část hry. Před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh hry prostřednictvím hry Tetrix – jedná se o klasickou

hru „Tetris“, jejíž podstatou je složení obrazců tak, aby vznikla vodorovná linie, která zmizí; při dosažení konečného skóre se hráči zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane (Tetrix odměna nebo Pegasus banka) a její výše. Princip hry popsany v protokolu o kontrole se v zásadě nijak neodlišuje od principu hry popsaného v žalobě. Žalovaný tedy netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobci tvrzeným způsobem.

27. Mezi žalobci a žalovaným je spornou především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Žalobci v námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě namítali, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Žalobci trvají na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jako získá Tetrix odměnu, považují žalobci za zcela liché.
28. Ředitel žalovaného se otázkou založení důvodného podezření na nelegální provozování hazardních her v napadeném rozhodnutí zabýval. Předně zdůraznil, že pro posouzení, že došlo k porušení zákona o hazardních hrách, je rozhodující skutkový stav v době realizace zadržení zařízení, tj. v době kontroly, která proběhla v provozovně žalobce. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pracovníci celního úřadu vycházeli při realizaci zadržení technických zařízení z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. V průběhu kontroly pracovníci žalovaného provedli kontrolní nákup, na základě kterého dospěli k odůvodněnému závěru, že jsou naplněny všechny podmínky legální definice hazardní hry dle § 3 zákona o hazardních hrách. Prvek náhody je obsažen v tom, že výše výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. Podmínkou hry není účast na hře Tetrix, na základě které má hráč možnost dopředu nahlédnout na následující průběh hry, případně si vybrat pro něj nejpriznivější průběh hry. Hráč tak může hrát zcela nezávisle na hře Tetrix bez informace o četnosti a výši budoucích Tetrix odměn. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn (výher) stanovených na základě náhody (hráči neznámému algoritmu výpočtu). Jednak nelze předvídat, kdy Tetrix odměny přijdou, jednak jaká bude jejich výše záležející v násobku dané sázky (výjimkou je náhled po hře Tetrix, který ale zobrazuje náhled pouze při daném výběru parametrů jako je sázka, vklad a typ hry a až po úspěšném zvládnutí všech kol). Navíc možnost nahlédnutí do budoucích kol prostřednictvím Tetrix je natolik časově náročná (může trvat i několik hodin), že je využití této možnosti prakticky vyloučeno.
29. Žalobcům lze částečně přisvědčit v tom, že tvrzení, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, neodpovídá skutkovým zjištěním, jak vyplývají z protokolu o kontrole. Vzhledem k tomu, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry, nelze tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá

Tetrix odměnu a v jaké výši, v této části je tedy závěr žalovaného skutečně nesprávný. Zdejší soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

30. Jinak řečeno v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobci hovoří, (přínejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. To, že taková možnost tu pro soutěžícího je (tedy přejít bez dalšího „na válce“), plyne z protokolu o kontrole a soudu je známa již ze skutkově a právně shodných věcí vedených u zdejšího soudu např. pod sp.zn. 62 A 178/2019 nebo 29 A 150/2019 (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavec 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.10.2018, č. j. 1 As 136/2018-32).
31. V souvislosti s posouzením naplnění podmínek definice hazardní hry má zdejší soud za to, že jediným objektivním přístupem, jak posuzovat náhodu, je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení.
32. V daném případě lze s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu, považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. To k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo, žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem. Nelze přitom souhlasit se žalobci, že by celní úřady měly o soutěžích Pegasus již tolik informací, že důvodné podezření bylo natolik zeslabeno a k zadržení věci tak nemělo dojít. Naopak, jak plyne z výše uvedeného, informace, kterými žalovaný disponoval, jsou zcela dostatečné právě pro existenci důvodného podezření, že se jedná o hazardní hru.

33. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude věcně a autoritativně řešena v případném následném správním řízení o přestupku. „Skutečné“ a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž bude mít žalobce možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (např. znalecký posudek, pravidla hry), na což v rámci kontrolního řízení (ani v rámci tohoto soudního přezkumu) nebyl s ohledem na charakter řízení významnější prostor. Zdejší soud nyní věc posuzoval toliko z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách.
34. Vzhledem k právě uvedenému nepovažoval soud za potřebné provádět důkazy navržené žalobcem, neboť se jedná o důkazní návrhy, které přesahují předmět daného řízení (tj. posouzení existence důvodného podezření). Soud nepovažoval za potřebné dokazovat navrženými znaleckými posudky, které se detailně zabývají předmětnou hrou, otázkami ve hře a herním zařízením, ani pravidly hry, neboť tyto otázky nebylo třeba v daném případě posuzovat.
35. Ani další důkazní návrhy (rozhodnutí celních úřadů a protokoly o kontrole vydané celními úřady) nemohly být pro posouzení věci relevantní, a proto bylo nadbytečné je provádět. Žádný z nich totiž nemůže nijak vyvrátit závěr o možnosti „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jak (a v jakém kontextu) jej soud vymezil výše v tomto rozsudku.
36. Zdejší soud nepřisvědčil ani námitce, že v úředních záznamech o zadržení věci a o vydání (odnětí) věci absentuje zdůvodnění, v čem spočívá prvek náhody. Oba úřední záznamy obsahují všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách (důvod zadržení - existence důvodného podezření, že došlo k porušování zákona tím, že kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, popis zadržené věci a jejich množství), přičemž stejnopisy úředních záznamů byly doručovány dozorované osobě. S ohledem na charakter institutu zadržení věci jako efektivního nástroje, kdy není vydáváno formální rozhodnutí, ale jen úřední záznam, není prostor k tomu, aby dozorový orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, kde se žalovaný k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil.

V. Závěr

37. Na základě výše uvedeného soud žalobu žalobců zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

VI. Náklady řízení

38. O náhradě nákladů řízení o žalobě soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu zdejší soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (žalovaný náhradu těchto nákladů ani nepožadoval).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 1.7.2021
Petr Šebek v.r.
předseda senátu